

Det slag av bön, som Jesus åsyftar, när han talar om att vaka och be (Matt. 26:41), är en bön som tar fasta på löftena om Guds barmhärtighet och nåd.

Lärjungarnas tro sviktade, när de såg Jesus bli tagen till fånga, bortförd, förhörd, dömd och avrättad. I synnerhet var lärjungen Petrus i en svår situation efter det att han av rädsla för judarna hade förnekat offentligt att Jesus var hans Herre. Då hade lärjungarna all orsak att försöka stöda sin tro genom kontakt med Himlafadern. I bönen måste de dra sig till minnes Guds trofasthet, som de bör ha fått undervisning om av Jesus.

Det är ingen katastrof att tron sviktat. När Petrus försökte gå på vattnet på Jesu löfte, sviktade hans tro vid anblicken av vattnet och vågorna, så att han började sjunka. Men han förtröstade på Herren Jesus, och Jesus hjälpte honom till båten.

Av den händelsen lär vi, att det viktiga i alla situationer är att ha trons blick fästad vid Jesus och på Guds barmhärtighet genom honom. När allt går emot oss i denna världen, sjukdom och olyckor drabbar oss,

finns inget annat att fästa sitt hopp vid än att Gud i sin trofasthet ska föra oss igenom allt. Hur han gör det, vet han bäst.

Men utan kunskap om Jesu evangelium om syndernas förlåtelse och om hur Gud för Jesu skull är oss nådig, har vår bön ingen kraft att ge oss. Bönen kan inte övertyga oss om Guds trofasthet utan stöd av Guds eget ord och hans löften. Det är Guds eget ord som skapar och uppehåller den fungerande och rätta bönen, den som förtröstar på Himlafaderns nåd och trofasthet.

Det är en särskild förmån som bara Guds folk har, att liksom påminna sin Herre om hans barmhärtighet. Inte för att han skulle glömma att vara barmhärtig, utan för att vi själva har svårt att hålla fast vid att han alltjämt är densamme i godhet och trofasthet.

Så är bönen ett förtroligt samtal mellan barnen och deras himmelske Fader. Han vet visserligen alltid långt på förhand vad barnen behöver och har planerat därefter, men vi får tala med honom på barns sätt, och han svarar genom sitt ord, som han tidigare har gett oss och som hans Ande under bönen tar fram ur vårt minne.